

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Cibi miræ parcitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

recumbere sine dolore posset, nec raro multum cutis, ægre cohærentibus ossibus, detereretur. Igitur in eo cruciatu noctes, ac dies agenti, forte ex-
cidit; Frater, nōne possemus aliquid mollius sub-
sternere? Vixq; finierat, cum continuo tanquam
experrectus reprehendit se se, subiecitque, nihil
præterea, nihil est opus: corpus non tam indul-
genter tractandum est. Medentibus singularem
præstabat obedientiam: quanquam interdum
diceret, silicernio non opus esse medicamentis,
quod migrandum esset ad Patres.

Cibo ita utebatur exiguo, vt eo videretur hu-
mana vita naturaliter tolerari nō posse. Vix enim
Octiduo tantum sumebat, quantum alius qui-
uis vnico prandio: ac sæpe numero pransus per-
modice more suo, ad insequentis diei prandium
nihil prorsus seu cibi, seu potionis gustabat. Haud
minori miraculo erat abstinentia hominis senis
à vino: nam & per paxillum id, quod adhibebat
plurima aqua perdebat magis, quam diluebat.
Nec semel per administri obliuionem euenit, vt
nulla re ad bibendum apposita siccos obduceret
dies: eoq; nec suam prodente sitim, nec alienam
incuriam querente, sero iam aliunde res noscere-

*Cibi mira
parcitas.*

tur. Nimirum ex longa totius vitæ disciplina tantæ sibi virtutis assuetudinem fecerat, planeq; corpus redegerat in animi potestatem. Erat cibus de communi fere toti Collegio, isq; vnus omnium arridebat suauissimè: nec vt præparcū suum vnquam excederet modū, poterat impetrari: multo minus vt indicaret eccuius nominatim rei desiderio teneretur. Quo tamen in genere cum diutius prope vexatus tandē auiculam nominasset, euenit, vt eo die nulla nec aliunde, nec in foro venalis reperiretur. Sedebat ergo die iam præcipiti frater in cubiculo mœrens, quod postquam a deo bonum Patrem percunctando obtuderat, eius semel cognitę voluntati gerere morem nequiret, cum repenti inuolat per fenestram auicula, & facillime capi se finit. Eam velut diuinitus missam lætus coxit, Patriq; dedit. Quam is vbi comedit, laus Deo inquit, quam opiparam cœnam hodie habui? nec præterea quicquam attigit in ea cœna. Ceterum tota eius ratio vescendi continens videbatur oratio. Ad singulas buccellas, & forbitiunculas, vel Deum, ac Christum Iesum, vel cælestium aliquem inuocabat, à signo Crucis exordiens, & in SS.^{ma} Trinitate desinens. Quæ faciebat

*Auicula ei
dicitur diuinitus
tuo præbita.*